

Sąd odsyłający powinien zbadać na podstawie przepisów prawa krajowego normujących ocenę dowodów i wymaganych standardów dowodowych, czy w świetle całości okoliczności przedstawionych temu sądowi, wysłanie informacji, takiej jak informacja sporna w postępowaniu głównym, może stanowić wystarczający dowód w celu wykazania, że jej adresaci zapoznali się z jej treścią. Domniemanie niewinności stoi na przeszkodzie temu, by sąd odsyłający uznał, że samo wysłanie tej informacji może stanowić wystarczający dowód w celu wykazania, iż jej adresaci musieli bezwzględnie zapoznać się z jej treścią.

(¹) Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 stycznia 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Bułgarii
(Sprawa C-141/14) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2009/147/WE — Ochrona dzikiego ptactwa — Obszary specjalnej ochrony Kaliakra i Belite skali — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych i dzikich gatunków — Teren mający znaczenie dla Wspólnoty o nazwie Kompleks Kaliakra — Dyrektywa 2011/92/UE — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Zastosowanie ratione temporis systemu ochrony — Pogorszenie stanu naturalnych siedlisk gatunków oraz niepokojenie gatunków — Energia wiatrowa — Turystyka)

(2016/C 098/04)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. White, C. Hermes i P. Mihajłowa, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Bułgarii (przedstawiciele: E. Petranowa i D. Drambozowa, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Republika Bułgarii:

- nie włączając w całości ostoi ptaków do obszaru specjalnej ochrony obejmującego region Kaliakra, nie sklasyfikowała jako obszaru specjalnej ochrony terenów najbardziej odpowiednich pod względem ilości i powierzchni dla ochrony z jednej strony gatunków biologicznych określonych w załączniku I do dyrektywy 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, a z drugiej strony gatunków wędrownych, niewymienionych w tym załączniku, regularnie występujących jednak na lądowym i morskim obszarze geograficznym, do którego stosuje się tę dyrektywę, i uchybiła w ten sposób zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 ust. 1 i 2 wspomnianej dyrektywy;
- zatwierdzając realizację przedsięwzięć „AES Geo Energy”, „Disib” i „Longman Investment” na terenie ostoi ptaków obejmującej region Kaliakra, którego nie sklasyfikowano jako obszaru specjalnej ochrony, choć należało go tak sklasyfikować, uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 ust. 4 dyrektywy 2009/147;
- zatwierdzając realizację przedsięwzięć „Kaliakra Wind Power”, „EVN Enertrag Kavarna” i „Vertikal – Petkov & Cie”, jak też „Thracian Cliffs Golf & Spa Resort” na terenie odpowiednio obszarów specjalnej ochrony Kaliakra i Belite skali, uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory;

— po pierwsze, nie oceniając prawidłowo skumulowanych skutków przedsięwzięć „Windtech”, „Brestiom”, „Eco Energy” i „Longman Investment” na terenie ostoji ptaków obejmującej region Kaliakra, którego nie sklasyfikowano jako obszaru specjalnej ochrony, choć należało go tak sklasyfikować, a po drugie, mimo to zatwierdzając realizację przedsięwzięcia „Longman Investment”, uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej odpowiednio z jednej strony na mocy art. 4 ust. 2 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, jak też pkt 1 lit. b) załącznika III do niej, a z drugiej strony na mocy art. 2 ust. 1 tej dyrektywy.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Republika Bułgarii zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 159 z 26.5.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 14 stycznia 2016 r. – Komisja Europejska/Królestwo Belgii
(Sprawa C-163/14) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 343 TFUE — Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej — Artykuł 3 — Zwolnienia podatkowe — Region stołeczny Bruksela — Opłaty za dostawę energii elektrycznej i gazu)

(2016/C 098/05)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Clotuche-Duvieusart i I. Martínez del Peral, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: J.C. Halleux, S. Vanrie i T. Materne, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów G. Blocka, D. Remy'ego i H. Delahajego)

Sentencja

1) Nie przyznając instytucjom Unii Europejskiej zwolnienia z opłat ustanowionych w art. 26 zarządzenia dotyczącego organizacji rynku energii elektrycznej w regionie stołecznym Bruksela, a także w art. 20 zarządzenia dotyczącego organizacji rynku gazu w regionie stołecznym Bruksela, ze zmianami, oraz odmawiając zwrotu tych opłat pobranych przez region stołeczny Bruksela, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które ciążą na nim na mocy art. 3 akapit drugi protokołu z dnia 8 kwietnia 1965 r. w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, załączonego początkowo do Traktatu ustanawiającego jedną Radę i jedną Komisję Wspólnot Europejskich, a następnie, na mocy traktatu z Lizbony, załączonego, jako protokół nr 7, do traktatów UE, FUE i EWEA.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 16.6.2014.